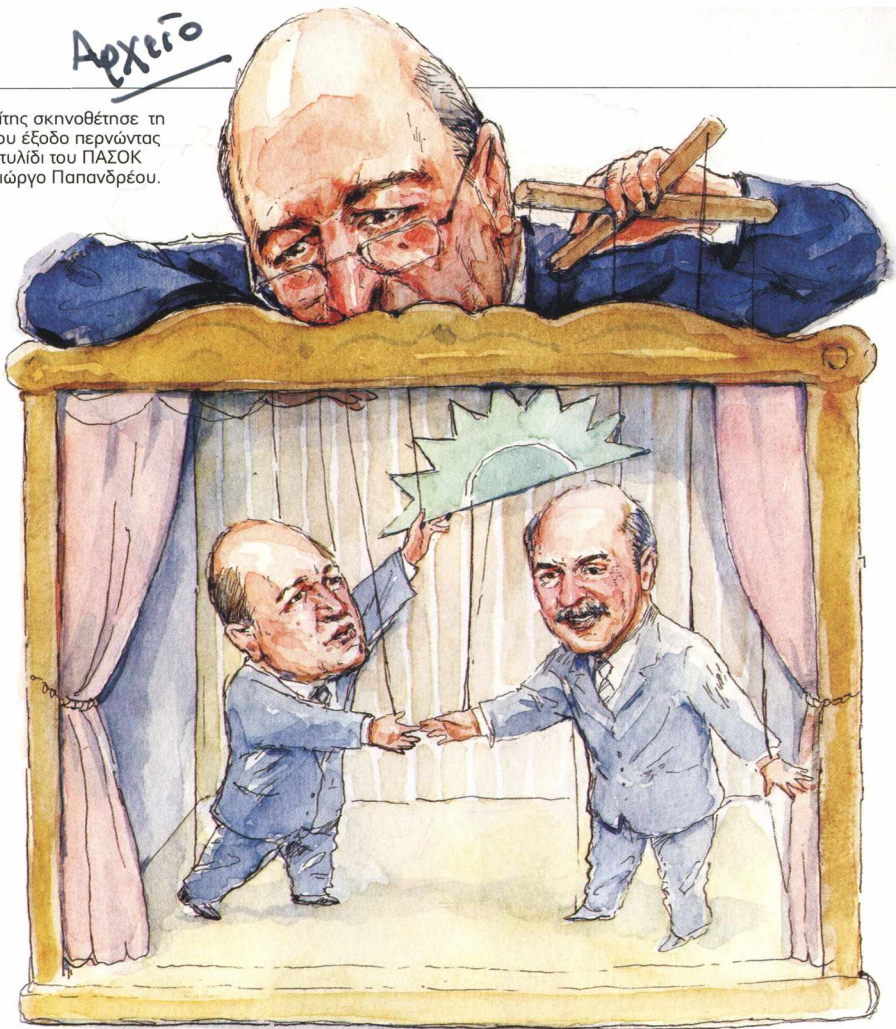

TALK

Ο Σημίτης σκηνοθέτησε τη δική του έξοδο περνώντας το δαχτυλίδι του ΠΑΣΟΚ στον Γιώργο Παπανδρέου.

ΟΛΕΣ οι πολιτικές καριέρες καταλήγουν στην αποτυχία», λένε στη Βρετανία. Ο κυνισμός της βρετανικής «political class» είναι, βεβαίως, γνωστός. Ωστόσο, η διαπίστωση έχει κάποια ψήγματα αλήθειας. Η λογική είναι πως, για κάθε Ναπολέοντα της πολιτικής, μετά από τόσες κερδισμένες μάχες και ένδοξες εκστρατείες, έρχεται η στιγμή του Βατερλό.

Ένα χρόνο μετά την ήττα του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές της 7ης Μαρτίου 2004 και δεκατέσσερις μήνες μετά την παράδοση της ηγεσίας του κινήματος στον Γιώργο Παπανδρέου, αυτές δεν είναι κουβέντες που θα άρεσαν στον Κώστα Σημίτη.

Πρωθυπουργός της ΟΝΕ, νικητής δύο εκλογών, πρόσωπο με ευρωπαϊκή και διεθνή ακτινοβολία, ο Σημίτης είναι σίγουρα ένας από τους δύο-τρεις πολιτικούς που ξεχωρίζουν στη νεότερη Ιστορία της Ελλάδας. Η υστεροφημία του είναι κεκτημένο. Παρ' όλα αυτά, ο Σημίτης φαίνεται να περνάει ένα παράξενο πολιτικό πουργατόριο.

Οι μεγάλοι της πολιτικής προσπαθούν να αποφύγουν την ήττα στην έξοδο. Το 1980 ο Κωνσταντίνος Καραμανλής σκηνοθέτησε το πέρασμά του στην Προεδρία της Δημοκρατίας. Ο ίδιος βρήκε την εκλογή του λίγο «μίζερη». Παρ' όλα αυτά, η Προεδρία του εξασφάλισε μια θέση, εν μέσω της πράσινης λαίλαπας του ΠΑΣΟΚ που ξέσπασε το 1981.

Ο Σημίτης σκηνοθέτησε τη δική του έξοδο, μέσα από μία σειρά προσηκτικών κινήσεων που πέρασαν το δαχτυλίδι του ΠΑΣΟΚ στον Γιώργο Παπανδρέου. Πρωτοφανής κίνηση με αέρα ανανέωσης, ήταν ένας ελιγμός νίκης, με στόχο να πάει το ΠΑΣΟΚ με φόρα στις εκλογές. Ο Σημίτης φαίνεται πως το φθινόπωρο είχε επιχειρήσει να «μετρήσει» τη δυναμική μιας τέτοιας κίνησης, παραγγέλλοντας ειδικές δημοσκοπήσεις. Ωστόσο, η πραγματικότητα υπήρξε διαφορετική. Ο Παπανδρέου σκόνηταψε στην προεκλογική περίοδο. Η διαφορά με τη ΝΔ όχι μόνο δεν μειώθηκε, αλλά

politics

ΠΟΥΡΓΑΤΟΡΙΟ. Ένα χρόνο μετά τις εκλογές, η πολιτική εξορία του Κώστα Σημίτη συνεχίζεται.

έκλεισε στο 4,8%. Τρεις μήνες αργότερα, το ΠΑΣΟΚ ντρίπθηκε, εκ νέου, στις Ευρωεκλογές με διαφορά ρεκόρ εννέα μονάδων!

Επρόκειτο για πολιτική κατάρρευση. Ακόμη χειρότερα: η διακυβέρνηση Καραμανλή επιδόθηκε σε μία απόπειρα συστηματικής αποδόμησης της οκταετίας Σημίτη. Ακόμη και το «πετράδι του εκσυγχρονισμού», η ΟΝΕ, αμφισβητήθηκε εξαιτίας της δημοσιονομικής απογραφής Αλογοσκούφη. Ο ίδιος ο Παπανδρέου δεν έκανε μεγάλες προσπάθειες να υπερασπίσει τη διακυβέρνηση Σημίτη. Κάποια πρόσωπα στο επιτελείο του τη δαιμονοποίησαν, για να μη χρωθεί ο νέος αρχηγός τις δύο απανωτές ήττες. Η νέα ηγεσία περιθωριοποίησε και τα περισσότερα

Από τον Δημήτρη Μιτρόπουλο

από τα στελέχη των κυβερνήσεων Σημίτη. Μέσα σε δώδεκα μήνες, «από την περίοδο Σημίτη δεν έμειναν παρά τα μπετά», έλεγε συνεργάτης του πρώην πρωθυπουργού, εννοώντας το Ρίο-Αντίριο και τα άλλα μεγάλα έργα της οκταετίας.

Για την Προεδρία της Δημοκρατίας, ο Σημίτης δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ ιδιαίτερα. Δεν ισχύει το ίδιο για μια θέση στην Ευρώπη. Ωστόσο, η έξοδος από την πρωθυπουργία συνέπεσε με πολιτική αλλαγοκαιρία στη Γηραιά Ήπειρο, όπου επικράτησαν συντηρητικές δυνάμεις.

Το κεφάλαιο Ευρώπη δεν έχει κλείσει ακόμη για τον Σημίτη, αφού το Ευρωσύνταγμα δημιουργεί μια νέα δομή. Προς το παρόν, όμως, ο πρώην πρωθυπουργός ζει ένα είδος πολιτικής εξορίας στην Αθήνα. Πηγαίνει στη Βουλή, ως βουλευτής της Α' Πειραιά, κάνοντας μετρημένες παρεμβάσεις. Τρώει καμιά φορά το μεσημέρι στην «Brasserie», στον πεζόδρομο της Βαλαωρίτου, μαζί με τη γυναίκα του Βαλαωρίτου. Περνάει κάποια Σαββατοκύριακα στο εξοχικό του στο Κορακοχώρι. Και παραμένει ένας μεγάλος πολιτικός σε ένα μικρόψυχο καιρό. ☼

Το κεφάλαιο Ευρώπη δεν έχει κλείσει, ακόμη, για τον Σημίτη, αφού το Ευρωσύνταγμα δημιουργεί μια νέα δομή.